

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314208147
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314208147.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanej: C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. 3, 06X XX M., št. občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľov „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 511,56,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/133/2014-44 zo dňa 19.11.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafránka trovy odvolacieho konania vo výške 29,99- Eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 13,65- Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2011 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie sumy 497,91- € s príslušenstvom zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 98,95- Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou prvostupňovému súdu dňa 01.07.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 511,56 Eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania. Žalovaná suma mala predstavovať žalovanou neuhradené záväzky vyplývajúce zo zmluvy o pripojení, ktorú uzavrela s jeho právnym predchodcom, a zo zmluvnej pokuty.

Spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalobca ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol prevod pohľadávok na žalobcu, vrátane pohľadávky voči žalovanej.

Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou Zmluvu o pripojení - služba Rýchly internet, pričom faktúrou č. 7106356255 splatnou dňa 09.07.2011 pôvodný veriteľ žalovanej vyfakturoval za zmluvnú

pokutu sumu 497,91- Eur s DPH. Dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve o pripojení považoval súd za neprimeranú sankciu, v rozpore s dobrými mravmi, preto súd v takejto výške a v tejto časti žalobu zamietol.

Súd sa zaoberal ďalšími nárokmi, ktoré si žalobca uplatnil. Kvôli neuhrádzaniu ceny za poskytované služby právnenému predchodcovi žalobcu súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 13,65 Eur s prísl. (faktúra č. 7106356255 splatná dňa 09.07.2011).

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 t.j. nakoľko žalovaná bola síce vo veci úspešná vo vzťahu k predmetu sporu vo vyjadrení 97,33 %, avšak náhradu trov konania nežiadala, preto súd žalovanej náhradu trov nepriznal, pričom žalobca mal úspech v konaní len vo výške 2,67 % k celkovej žalovanej sume. Vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane žalovaného má v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva proti žalobcovi, vzhľadom na účelnosť a dôvodnosť úkonov jeho právnej pomoci, nakoľko bol úspešný v časti zmluvnej pokuty, teda v celom rozsahu svojho vstupu do konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, a to výroku o náhrade trov konania priznaných vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi nemala byť priznaná náhrada trov konania, pretože tieto neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Toto procesné právo zákon viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Združenie by teda malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Žalobca uviedol, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, čím priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Žalovanému poskytol právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Okrem toho, podľa žalobcu, podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka, na ktorého sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba tohto súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Súd musí mať vždy jasno v tom, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Žalobca taktiež uviedol, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení, podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2x hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vznikla taktiež podľa žalobcu pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy neprizná a vedľajšiemu účastníkovi uloží nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, ktoré si uplatnil a kvantifikoval.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, koná však iba sám za seba. Záujem na ochrane práv spotrebiteľov zdôvodnil citovaním čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR

a EŠLP toto právo opakovane vo svojich rozhodnutiach zaraďuje medzi základné práva. Z rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-279/09 vyplýva, že vedľajší účastník má právo aj na advokáta a náhradu trov konania. V konkrétnej právnej veci vstúpil legitímne do konania v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konanie je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, režijný paušál a DPH spolu vo výške 29,99- Eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 O.s.p.) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa, ako vyplýva zo spisu, správne zistil skutkový stav v zmysle predpokladu pre rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a uplatnený nárok na náhradu trov vedľajšieho účastníka aj správne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, poukazuje na to, že súd prvého stupňa argumentačne obsiahlym spôsobom sa vysporiadal s účelnosťou trov vedľajšieho účastníka; na túto argumentáciu odvolací súd poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva:

Vedľajší účastník vstúpil do konania svojim podaním doručeným súdu dňa 21.08.2014 podľa § 93 ods. 2 O.s.p. spôsobom vyplývajúcim z ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014, za podmienok vtedy platnej procesnej právnej úpravy. O námietke žalobcu proti jeho vstupu do konania bolo rozhodnuté uznesením č. k. 12C/133/2014-43 z 19.11.2014 tak, že vstup vedľajšieho účastníka bol pripustený.

Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Zo spisu vyplýva, že vedľajší účastník sa k žalobe vyjadril, poukázal na to, že žalobou uplatnená je neprijateľná zmluvná podmienka - zmluvná pokuta.

Do konania teda vstúpil s cieľom zbavenia spotrebiteľa účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napríklad vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a o doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09). Nie je preto dôvod na výnimku v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práva na náhradu trov konania.

Vychádzajúc z uvedeného, námietky žalobcu smerujúce k tomu, že nebolo účelným, aby sa vedľajší účastník dal zastúpiť právnym zástupcom, neboli opodstatnené. Vedľajší účastník svojou argumentáciou inicioval a podporoval ochranu žalovanej. Neopodstatneným je taktiež tvrdenie, že súd prvého stupňa

nehodnotil kritérium účelnosti pri náhrade trov konania. Je možné konštatovať pravý opak. Súd prvého stupňa dôsledne zhodnotil účelnosť trov vedľajšieho účastníka a o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol správne.

Čo sa týka žalobcom tvrdeného predpokladu, že vedľajšiemu účastníkovi priznaním náhrady trov právneho zastúpenia môže byť 2x hrazená účasť vedľajšieho účastníka v konaní, nakoľko Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a podporuje ich odbornosť, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie žalobcu odvolací súd hodnotil len ako hypotetické, ničím nepreukázané.

Z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov, ktoré mu s odvolaním vznikli.

Vedľajší účastník, právne zastúpený, žiadal priznať náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu. Odvolací súd mal vedľajším účastníkom žiadanú náhradu trov odvolacieho konania za dôvodnú. Jej výšku kvantifikoval v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z.z., keď hodnota tohto úkonu právnej služby bola 16,60- Eur, po pripočítaní režijného paušálu 8,39- Eur a DPH 20% 4,99- Eur predstavujú sumu 29,99- Eur. Zaplatenie náhrady trov v tejto výške uložil preto súd žalobcovi v lehote a s miestom plnenia ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.